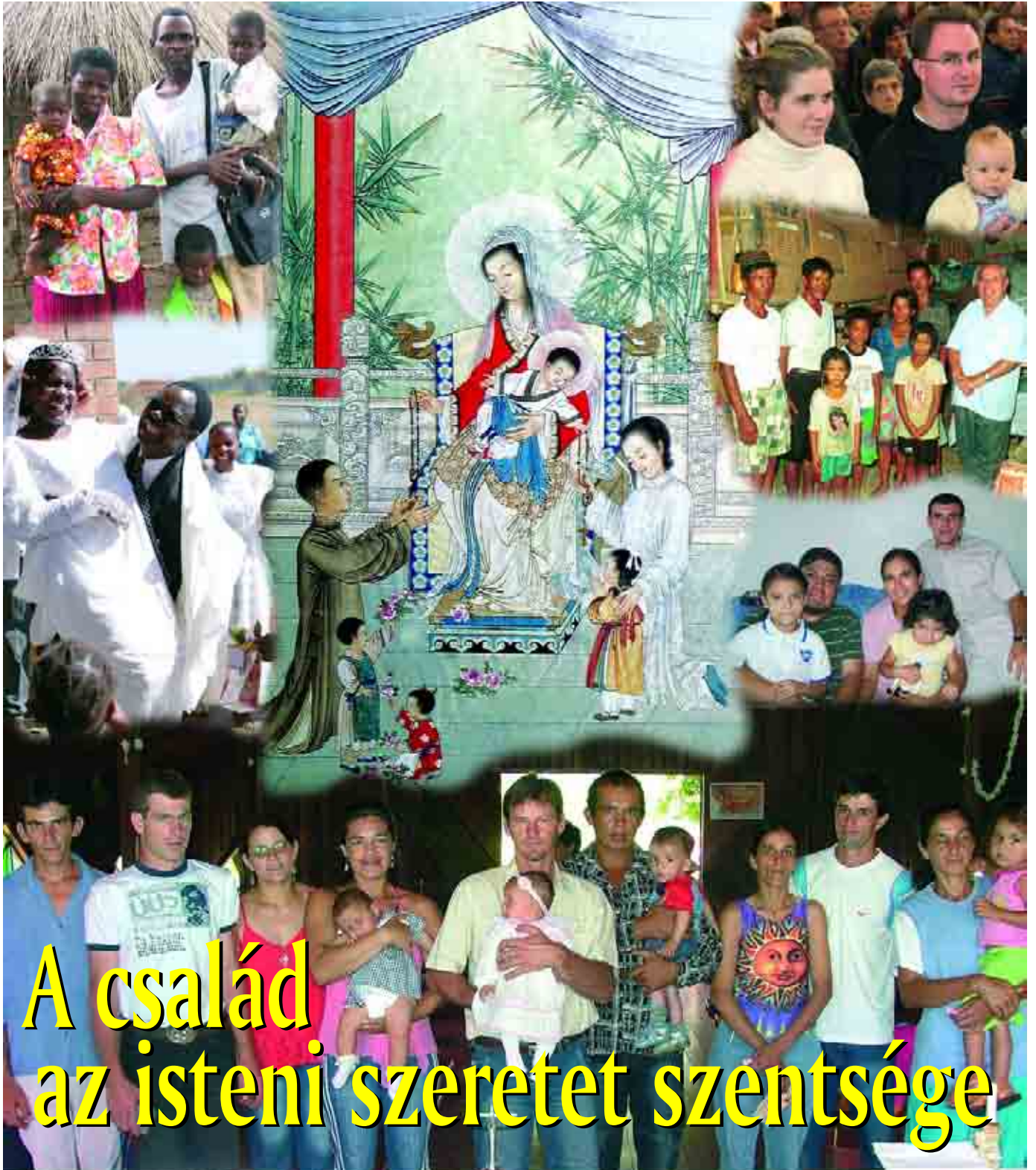

VILÁGPÓSTA

Új folyam, VI. évf. 4. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2010. tél

**A család
az isteni szeretet szentsége**

MISSZIÓS IMAKÖZÖSSÉGEK – VERBITA BARÁTI KÖR – HÍREK A VILÁGMISSZIÓBÓL

2 Hálával Istennek

Az Istenben hívőknek első a lét, csak utána következik a tevékenység...

A budatétényi Názáret Missziósház október 2-án ünnepelte felszentelésének tizedik évfordulóját. Mérhetetlen sok hálával tartozunk a mindenható Istennek, hogy a Tétényifennsíkon immáron tíz éve újra lehetőség van a népek evangelizációjáért élni, és azért is, ami manapság Magyarországon nem kisebb csoda: a Názáret Missziósházat jelenleg is erre elkötelezett fiatalok lakják.

tás fogadta az érkezőket, melyet *Elmer Hernandez* testvér állított össze. A folyosón az avar és a szétszórt rongyos iskolai kellékek, a rozsdás fogason lógó elnyútt tornacipő és az agyonhasznált labda azonnal azt a hatást váltották ki, amelyet e sorok írója is érzett, mikor 1996 őszén először lépett a romokban álló barakkiskola területére. De a régen használt rozsdás vaskapura felragasztott fényképek is hasonlóan felka-

gármester, akinek nagyon sokat köszönhetünk, valamint a portugál rendtartomány provinciálisa is. Ezen az emlékezetes napon azok felé is nyitni próbált a közösség, akik eddig talán idegenkedve tekintettek a dombtetőn álló épületegyüttesre. Egyetlen környékbeli lakos sem térhetett ki az elől, hogy meghívott legyen, s így akik eddig csak látásból voltak ismerősök számunkra, vendégeink lehettek.

Az ünnepség moderátora *Sebastian Tengan* testvér volt, aki megnyerő mosolyával és kiváló magyarsággal kimagasló módon teljesítette a rábízott feladatot. *Ghie Marselinus* atya köszöntő szavai és néhány kedves missziós ének után *Rostás Sándor* atya, aki egy ideig a ház rektora is volt, számolt be argentinai missziós tapasztalatairól.

Az ünnepség csúcspontja természetesen a szentmise volt, melynek főcelebránsa *Kiss-Rigó László* szeged-csanádi megyéspüspök atya volt, aki fiatal korában maga is missziós területen, az indiai Kalkuttában élt a szalézi atyák védőszárnyai alatt. Szentbeszédében hangsúlyozta a közösség családiasságának fontosságát, amelyre a missziósház neve, a Názáret is utal, de kiemelte az eredeti küldetéshez való hűséget is. Egy ilyen ünnepen természetesen a liturgia is „missziós”. A zenei szolgálatot az ifjúsági világmissziósok nyújtották, melybe szép énekével bekapcsolódott a budapesti koreaiak katolikus közössége is.

Az ünnepség agapéval zárult, mialatt meg lehetett tekinteni a frissen összeállított missziós kiállítást. Köszönet a szervezőknek és mindazoknak, akik fontosnak tartják intézetünket.

Tóth Zoltán SVD

Hálával tartozunk azoknak, akik ezt a nem kis feladatot annak idején magukra vállalták, *Hirth Vilmos* atyának, aki az új missziósház felépítése idején vezette a rendtartományt, *Német László* püspök atyának, akinek tartományfőnökként oroszlanrészre volt a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház befejezésében és *Gaál Jenő* atyának, aki tartományi ökonómusként hosszú tárgyalásokon elérte az ingatlan visszaszerzését, és irányította a missziósház építését.

A tízéves évfordulón a nem könnyű kezdetet érzékletesen bemutató kiállít-

varó érzéseket kelthettek az idősebb rendtestvérekben: a rács szinte elzárta előlük a felosztás előtti boldog fiatalkor világára emlékeztető fotókat, az illegalitás alatt készült felvételeket pedig úgy vette körül, hogy szinte a látogató is rabnak érezhette magát. A folyosó végén már az elmúlt tíz évben készült fényképeket láthattunk – rácsok nélkül: szép élmények, felszabadultság és Istenbe vetett bizalom.

A tizedik születésnapon a Názáret Missziósház zsúfolásig megtelt vendégekkel. Jelen volt *Szabolcs Attila* pol-

VILÁGPOSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele

E-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,

fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.

Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: P. Juhos Ferenc SVD tartományfőnök

Főszerkesztő: Szerdahelyi Csongor

Tördelés: Bukovszki Antal • Korrektor: Rochlitz Bernadett

Rendi konzulens: Burbela Gergely SVD

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,

tel.: 1/424-5668 vagy 30/418-9196

Nyomás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.

Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel a verbita missziósokkal

P. BURBELA GERGELY SVD: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,

tel.: 1/424-5668 vagy 30/418-9196

TÓTH ZOLTÁN SVD: 9730 Kőszeg, Park u. 1., tel.: 94/562-205

Adományok, miseszövetségi befizetések:

11600006-00000000-12713314

Kérésre küldünk csekket, adóigazolást!

A családok orvossága

A püspöki konferencia az idei egyházi évét a család esztendejévé nyilvánította.

Karácsony után az első vasárnap Szent Család ünnepe.

Kétezer év után tud-e még nekünk példát adni a Szent Család?

Igen, de a családok válságát orvosolni kell.

A tömegkommunikációs eszközök családelleses propagandája ártalmas a gyermekekre és a fiatalokra. A szólam ez: amit Isten tilt, azt én megengedem. Sajnos mindezt szülői beleegyezéssel teszik. A rendetlen családi élet bűnös lelkiismeretet szül, és eltávolít a templomtól, a keresztény élettől. A házasság összetartó erejét adó isteni értékeket a fiatalok még a házasság előtt elpazarolják, így sokan a házasságban már semmiféle értéket és értelmet sem találnak.

A házasság válságának másik oka a hit meggyengülése és hiánya. A tízparancsolat helyét a gátlástalanság, az önzés, a felelőtlenesség foglalja el. Hit nélkül a házasságot csak polgári törvények és paragrafusok szabályozzák. Ezeket bárki kijátszhatja.

Újra kereszténnyé kell tenni a családokat. II. János Pál pápa szerint Európa és a világ megtérítése a családból kell, hogy kiinduljon. A család a társadalom legkisebb sejtje. Ha ez beteg, beteg a társadalom is.

Nem elég, ha jó a házasság, szépnek is kell lennie. A szép nagyon fontos kategóriája az életnek. Hányszor előfordul, hogy a feleség megfőzi a finom ünnepi ebédet, de már nincs ereje szépen megteríteni. És oda a jó ebéd. A szeretet teszi széppé a házasságot. A szeretet valójában te központú. Az ilyen szeretet teszi boldoggá a másikat, és az ő boldogsága képes beragyogni az én életemet is. A te központú szeretetben formálódik széppé az élet. A karácsony titka Isten te központú szeretete: Isten értünk emberré lett. A házasságban is a másikért kell emberré lennem, embernek maradnom.

Egy értelmiségi asszony katonafiától ezeket a sorokat kapta: „Kedves Édesanyám! Gondod volt arra, hogy járatos legyek az irodalomban, beszéljek nyelveket, ismerjem a zenét, a festészetet. Imádkozni azonban nem tanítottál. Itt a kaszárnyában az élet nehéz, és látom, hogy akik tudnak imádkozni, jobban átvészelik a nehéz napokat. Én sokkal szegényebb vagyok náluk...” Mit érezhetett ez az édesanya a levél elolvasása után?

Haulhaber bíboros, Hitler nagy ellenfele ezeket írja: „A legsötétebb árnyék, ami a szülők sírjára borul, annak a gyermeknek az árnyéka, akit szülei nem tanítottak meg imádkozni”. Mit is tehet az ember a sír mellett, ha nincs hite?

Egy öngyilkos fiatalember halála előtt ezt mondta: „Mindent elveszítettem, mert nem volt lelkierőm elkerülni a rosszat. Olyan helyzetbe kerültem, amiből már nincs kiút. Számomra a pokol már megkezdődött itt a földön, amikor egyik barátom először fecskendezte be a kábítószert a karomba. Az ilyen tűszúrás, csak három helyre ve-

zethet: börtönbe, elme-gyógyintézetbe, temetőbe. Elég ebből a haldoklásból.”

A társadalmi élet mostohasága, a munkahelyen felmerülő problémák, a szegénység, a cinizmus és a nemtörődomség annyira elkeseríti az embert, hogy sokszor úgy érzi, menekülnie kell. De hova? Csakis a családba. De ha a

családi élet nem rendezett, nem boldog, ha a családi szentélyt is elveszítettük, szétfoslott minden remény.

Az egyház igyekszik erősíteni a házasságot. Az egyház-
községek próbálják összegyűjteni az egészséges házasságo-
kat, hogy egymással találkozzanak, hogy egymás hite által
épüljenek. Ha egészséges házasság találkozik egészséges há-
zassággal, rengeteg ajándékot tudnak egymásnak adni. Erő-
síthetik egymásban a jót. Egymás erőforrásai lehetnek.

A lelkeségi mozgalmak is a család javát szolgálják, mert visszavezetik az embert Isten titkához, magához az ember és a házasság titkához. A házasságról a Szentírás így vall: „felette nagy titok”. A házasság azonban csak annak tud titok lenni, aki számára az ember is titok. Az a baj, hogy az embert megfosztottuk titok jellegétől. Ha az ember feledi önmaga természetfeletti irányultságát, istenképmás voltát, lekopasztódik biológiai lényé. S ha az ember csak biológiai lény, és elfelejti önmaga mélyeséges titkát, akkor a házasság kiüresedik. Pusztá papír lesz, és a ma veled, holnap veled elvtelenségébe süllyed az ember élete.

A lelkeségi mozgalmak segítik a házasságokat, hogy megtalálják azt a titkot, amit Isten belerejtett az emberbe, és amitől széppé és ragyogóvá válik a család. Családcsoportjaink, megújulási mozgalmaink a személytelenségtől szeretnék megóvni a családot. Segítséget nyújtanak abban, hogy konkrét legyen a szeretetünk, hogy észre tudjuk venni a másikban, minek örül, és mi fáj neki. Ahol a család rátalál önmaga titkára, ahol a család személyes szeretetközösségben él, ott a szekták nem tudják megvetni a lábukat. Örülnénk, ha családjaink tényleg fölfedeznék a család titkát, az ember titkát, az élet titkát és szentségét. Ha a családtagok tudnák egymásról, minek örül a másik, és mi az, ami fáj neki.

Juhos Ferenc SVD tartományfőnök

MISSZIÓS ADOMÁNYOK AZ IGAZÁN RÁSZORULÓKNAK

A keresztény élet hid, amely az üdvösség földjére, az igazi boldogsághoz vezet. Ennek az építésére kaptunk meghívást. Hisszük és reméljük, hogy lelki és anyagi támogatásunkkal segíteni tudunk másokon. A missziós munka, amelyet a misszionáriusok végeznek a világon, az imádsággal, az igehirdetéssel és a szociális munkával együtt lesz teljessé. A verbiták által segíthetünk azoknak a tőlünk távol élő szegényeknek, akik saját erejükből nem tudják kórházait, iskoláikat, ültetvényeiket és a megélhetésükhöz szükséges dolgokat előteremteni és fenntartani. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési gondok kössék le a figyelmüket. A legkisebb adományt is **HÁLÁSAN KÖSZÖNI** a Verbita Missziós Titkárság.

Bankszámlaszám: **11600006-00000000-12713314**

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • tel.: 06-30/418-9196, 06-94/562-205
e-mail: verbita@verbita.hu • Kérésére tájékoztatást, csekket, adóigazolást küldünk.

4 Oktatás, testvérek, gyerekek és csodás gyógyulás

*Sokan Obamához hasonlítják. Van benne valami:
a nagy tervek és álmok embere.*

*Ő Benigno Aquino, szigetvilágunk,
a Fülöp-szigetek új államfője. Persze a nagy álmokkal
nagy elvárásokat gerjesztő politikust csalódást is kelthet.
Most azonban bízik benne a nép.*

Iskolareform

Aquino egyik nagy ambíciója az oktatásügy. Fejébe vette, hogy e téren felemeli a szigetországot a sokkal gazdagabb országok szintjére. Ehhez be kell vezetni a tizenkét osztályos oktatást. Most tizenhat évesen már érettségiznek és egyetemre mennek a fiatalok. Ha aztán külföldön szeretnének elhelyezkedni, az amerikai és európai munkaadók hiányolják azt a két gimnáziumi osztályt, ami a filippínó oktatásból eddig kimaradt.

Aquino elnök egy katolikus szerzetesestestvért tett meg oktatásügyi miniszterének: *Armin Luistro* a keresztény iskola-testvérek rendjének tagja. (Szerzetes testvérekre nem vonatkozik a kánoni jognak a papok politizálását tiltó rendelkezése.) A kormány most két évvel meg szeretné toldani a gimnáziumot: hat év általános iskola után hat év középiskola következne.

Minket, a cebui verbita egyetem iskolafenntartóit és oktatóit természetesen nagyon is érint Aquino elnök reformja. Ha az egyetem eddigi első két osztályát a középiskolába viszi a kormány, akkor két évig nem lenne szükség az egyetemek első évfolyamaira, utána a felsőoktatás nyugati mintára valóban a szakmai tárgyakra koncentrálhatna.

A plusz két év azonban nem mindenkinek jelent hosszabb tanulást, hanem nagyon sok ember számára lerövidíti a tanulási időt. Ugyanis eddig a 16 évesen végzetek nem tudtak elhelyezkedni 18 éves korukig, így egyetemre jelentkeztek, amit nagyon sokan nem tudtak befejezni az anyagiak vagy a képességek hiánya miatt. Vagyis a félbemaradt tanulmányok miatt sok csalódást kellett elviselniük, amitől az új rendszer megkíméli őket. Aquino azt ígérte, hogy a közép-

iskola után a fiatalok tüstént el is helyezkedhetnek. Jelenleg az egyetemen oktató tanárok bevonásával próbáljuk hozzáigazítani a tantervünket az ország hangulatához, mely igen optimista és nagyon hisz Ázsia gyors felemelkedésében. Örömmel tapasztalom, hogy a katolikus misszió ilyen módon része az ország vérkeringésének. Nem csupán a társadalom szélére sodort rétegek gondozásában vagy liturgikus tevékenység formájában van jelen, hanem világnézetet formáló erőként is.

Az egyetemen oktató tudósokkal, művészekkel és az oktatáspolitikát diktáló politikusokkal folytatott mindennapi párbeszéd minket, egyháziakat is realistákká tesz. Így működik az evangélium világnézetét provokáló és világnézetet serkentő kovásza. A szentség kiszolgáltatásra szakosodott plébániai életen túlmenően, a katolikus oktatás révén az egyház is gazdagodik. Megtapasztalja és értékeli a diplomainkat látogató emberek tudását, tapasztalatát, kreativitását.

Testvérek szövetsége

Az ezredforduló egyházi életében Ázsia néha előrébb jut, mint a Nyugat. Egyes fejlett országokban csak álom, itt viszont már huszonöt évvel ezelőtre nyúlik vissza egy nagy-szerű kezdeményezés, a Fülöp-szigeteki Szerzetes Testvérek Országos Szövetsége, melynek ezüst jubileumát itt, Cebuban ünnepeltük október végén. A szövetség annak idején a szerzetes testvéri hivatás terjesztésére alakult, és ma már nagyon sok katolikus szerzetesrend testvér tagjait tömöríti.

KARÁCSONYI AJÁNDÉK

a Fülöp-szigeteki szeminaristáknak és utcagyerekeknek

A legkisebb segítséget is hálásan köszönöm.

Kérem, hogy adományaitokkal továbbra is támogassátok
a cebui utcagyerekek

és a verbita missziós szeminárium életét.

A Verbita Missziós Titkárság juttatja el hozzánk a pénzt,
melyet az ő bankszámlájukra lehet befizetni.

Számlaszám: **11600006-00000000-12713314**

Lányi Béla verbita testvér, Cebu

Bár a legtöbb szerzetesrendben vannak szerzetes testvérek, mégis sokak számára ismeretlen az ő hivatásuk. Vannak hívek, akik nehezen különböztetik meg őket a papoktól. Természetesen a szövetségbe tartozó minden szerzetes testvér a saját rendi előjárójának engedelmeskedik, például én a cebui verbita tartományfőnöknék, de emellett a nemzeti szövetséghez is tartozunk. A szövetség a sokféleségben megmutatkozó egység képe, hiszen egy verbita szerzetes testvér másképpen éli meg a hivatását, mint egy kapucinus vagy egy betegápoló alexiánus testvér. Ez a sokféleség azonban nem veszély, hanem esély. A szövetség igyekszik megszilárdítani azt az önálló hivatást, amely az egyháztörténet tanúsága szerint a szerzetesrendek kialakulásához vezetett. Az első bencések nem voltak felszentelt papok, ahogyan Assisi Szent Ferenc sem volt az.

Mostani ünnepségünkön százötven szerzetes testvér vett részt. A legkülönbözőbb szerzetesrendek képviselőiként az egész országból jöttek el hozzánk, kis szigetünk San Fernando nevű városába. A cebui verbita és szalézi testvérek voltak a házigazdák. A fővárosból, Manilából egy püspök látogatott el hozzánk, ő volt az ünnep fő szónoka. Előadásában azt elemelte, hogy a papszentelés csak később vált a szerzetesrendek életének fontos részévé. A szerzetesi eszmények eredetileg nem a szentségek kiszolgáltatásában, hanem az evangéliumi tanácsok megtartásában, az imádságban és a munkában mutatkoztak meg. Csak az egyház feladatainak fokozatos átalakulásával váltak a szerzetesrendek papközpontúvá.

A püspök atya, maga is szalézi szerzetes, úgy érzi, hogy egyházunk számára a mai, globalizált világban ismét egyre fontosabb az elmélyedés (Isten ügyeiben és a világi tudományokban), amiben a szerzetes testvérek sokat tudnak nyújtani. A találkozó egyik fontos szándéka, hogy a szerzetes testvérek hivatásának megerősödése a szerzetesrendek belső egységét is erősítse.

Gyerekek gyógyító imája

Aki rendszeres olvasóként nyomon követte verbita szeminaristáink volt utcagyerekekkel való törődését, munkáját, láthatta a jelenlegi otthon épületével kapcsolatos aggo-

dalmakat. A volt utcagyerekek ugyan új életet kezhetnek az állami gondozott otthonban, ami azonban eddig mindössze két börtön közé beszorított helyiségből és egy szűk udvarból állt. Eddig! Mert a múlt héten már megtekinthettem a gyerekek új otthonát, ami ugyan egyszerű, mégis építészeti igényességgel elkészített épület. Közel van az iskola is. Eddig a hegyről kisbusszal kellett vinni a gyerekeket iskolába, be a városba. Most az utca másik oldalán áll az általános iskola, két háztömbbel odébb pedig a gimnázium. Ebéd közben

látogattam meg a gyerekeket egy csütörtöki napon, ugyanis az ebédet már az új otthonukban fogyasztják. Mivel jövő hálótermeik még építési területet képeznek, egyelőre mindennap hazajárnak aludni a régi épületbe.

„Ezek a gyerekek mentették meg a férjemet!” – áradozott Margot Osmena asszony, akinek férje a tavaszi választásokig Cebu főpolgármestere volt. Hivatali ideje vége felé a politikus nagyon megbetegedett, és a volt utcagyerekek imáit kérte. A gyerekek, az intézetet irányító rendőrnő vezetésével valóban mindennap imádkoztak a főpolgármester gyógyulásáért, míg egyszer csak jó hír érkezett: sikerült végrehajtani a szükséges kezelést, és a politikus szinte teljesen egészségesen vissza tudott térni a közéletbe. Most már nemcsak a személyes hála, hanem a gyerekek iránti megbecsülése is azt eredményezte, hogy a város az utóbbi időben megfeszített erővel dolgozott az otthon épületének befejezésén. Persze, még mindig vannak hiányosságok, hiszen a város és a fenntartó rendőrség anyagiak híján csak üres falakat tud biztosítani. Az igazgató asszony megkérdezte, hogy étkészleteket, tányérokat, fazekakat tudnánk-e venni nekik. Örömmel mondhattam, hogy a ti adományaitok segítségével fel tudjuk szerelni az otthont. Sőt, esetleg még bútorokat is tudunk adományozni. Mellékelek néhány képet az épületről. Ezek a gyerekek szülők nélkül nőttek fel, az utcán kóboroltak és koldultak. Most iskolába járhatnak, és megalapozhatják a jövőjüket. Cebui életünkről az iWiW és a Facebook oldalain láthattok sok-sok képet. Szeretettel,

Lányi Béla SVD testvér
(Cebu, Fülöp-szigetek)

6 Chicagói levél

A lélek javítása is mesterembert kíván

*Talán meglepődhetnek azok,
akik ismernek,
de nem tudták, hogy elutaztam
az Egyesült Államokba pár évre.
Úgy történt, hogy egyszer a tartományfőnököm
megkérdezte tőlem,
hogy elmennék-e továbbképzésre külföldre?*

Akkor még az Alföldön, a kiskunfélegyházi plébánián dolgoztam. Nagyon élveztem a munkát, jól éreztem magam az emberek között. Most kicsit más az életem, inkább különböző könyvek lettek az új barátaim. De mi is történt az utóbbi hónapokban?

Először egy kis faluban éltem az USA közepében, ahol az angol nyelvet próbáltam elsajátítani. Nagyon érdekes számomra, hogy ennek az országnak a területe akkora, mint egész Európa. Óriási távolságok vannak mindenfelé. A falu határában csak kukoricát termelnek. Az iskolában sok kedves emberrel találkoztam. A többségük vietnami, ezért vietnamiul is tanultam valamit. Nagyon örültek a vietnami nővérek, amikor végre megtanultam a nyelvükön azt, hogy „szeretek”. Lehet, hogy szeretni néha nem könnyű, de kimondani ezt vietnamiul még nehezebb. Higgyétek el!

Más érdekességet is tapasztaltam ebben az országban. Az itteni étkezés általában nagyon egészségtelen. Az amerikaiak is ezt mondják, és nevetnek a fast food-jukon. Mindenfajta gyorsétterem található itt. De miután kinevetik ezt az étkezési módot, eszik továbbra is a hamburgerüket. Mivel nem szeretnék túl messze lenni ettől a kultúrától, ezért én is velük falatozom.

A sport is nagyon fontos az amerikaiaknak. Sok embert láttam a falucskában is, aki este fut, biciklizik vagy legalább sétál. Így én is végre többet kezdtem mozogni.

A testi dolgok után most kicsit foglalkozzunk a lelki élettel. Nemzetiségi ügyek: két hónappal ezelőtt Chicagóba költöztem, hogy spirituális teológiát tanuljak. Amikor az utcán sétálok ebben a nagyvárosban, minden nyelv hallható, csak nem az angol. A lakosság többsége külföldi. Mint én. Ezért nagyon sok plébánia van, amely nem tipikusan amerikai. Van egy magyar templom a város közepén, van horvát, vietnami stb. Én is gyakran megyek különböző templomokba kiségiteni. Azok a plébániák általában háromnyelvűek: angol, spanyol és lengyel. Vannak olyan plébániák, ahol majdnem csak afro-amerikai emberek imádkoznak. Biztosan emlékeztek olyan amerikai filmekre, ahol a vidám kórus majdnem táncolva énekel a templomban. Ezek ilyenek. De egyre többen vannak a mexikóiak is, akik szintén egészen más kultúrát hoznak új hazájukba. Nagyon vegyes ez a város. Hasonló a verbita közösségekhez: alig lehet kitalálni, hogy ki honnan való.

Ennek a színességnek van sajnos árnyoldala is. Amikor az emberek nagyon különböznek, akkor kis csoportokban

akarnak élni, gyanúsítanak másokat, és ebből sok probléma fakad. Ezért nagyon érdekes, hogy abban az országban, amely több mint kétszáz évvel ezelőtt elsőként mondta ki, hogy az emberek egyenlők, ma is óriási probléma a rasszizmus és a diszkrimináció. Ahogy a verbiták számára is nem csak boldogság, hanem kihívása is, amikor nemzetközi közösségekben élünk, ugyanúgy a chicagóiak is küszködnek ezzel a jelenséggel.

Arról is kellene írnom, hogy mit is csinállok itt, és miért nem vagyok Magyarországon. Először is azt kell mondanom, hogy hiányzik a magyar föld, főleg az emberek, de a konyhai illatok is. Néha a Kormoránt meg más magyar számokat hallgatok. Ilyenkor közel érzem magam Magyarországhoz. De mégse vagyok boldogtalan itt. Isten úgy akarta, hogy egy ideig itt legyek, ezért buzgón tanulok, és kevés időm van más dolgokra. Már említettem, hogy spirituális teológiát tanulok. Sokan megkérdezték tőlem, hogy mi is az. A hittudománynak sok része van, például a Bibliáról szóló tudományok, erkölcssteológia stb. Közöttük a spiritualitásnak, vagyis a lelkiségről szóló tudománynak is csináltak egy kis helyet. Ez a hittudomány egyik legfiatalabb része. A teológusok alig száz éve kezdtek komolyan foglalkozni vele.

Nagyon szeretek autót vezetni, ezért ez lesz a kép, amely most segíthet nekem. Az emberi lelket, a jármű motorjához hasonlítanám. Motorra mindannyiunknak szüksége van, akár busszal, akár kocsival utazunk. Viszont nagyon kevesen tudnánk megmagyarázni, pontosan hogyan is működik a motor. És nem is kell tudnunk. Vannak autószerelők, akik értenek hozzá. A többség csak használja, és a működés ismerete nélkül is boldogulhat. Így vagyunk az emberi lélekkel is. Engem azért küldtek az előljáróim, hogy a lélek „szereését” megtanuljam.

Szép, érdekes, de nem könnyű számomra az itteni tanulás, ezért imáitokat kérem. Karácsony közeledtével sok kegyelmet kívánok mindnyájatoknak. Legyen Jézus mindig az életek központjában, és segítsen, hogy a testi és lelki harmónia boldoggá tegyen benneteket nap mint nap!

Wolowicz Ádám SVD

Isten Igéje táplál

Szent Ágoston mondta: „tolle e lege”, vagyis vedd és olvasd! Ez a legegyszerűbb, legalapvetőbb ajánlás, javaslat, amit tenni lehet a Bibliával kapcsolatban: vegyük kézbe és olvassuk! A II. Vatikáni Zsinat *Dei Verbum* kezdetű dogmatikus konstitúciója kimondja, hogy mindenki számára könnyen hozzáférhetővé kell tenni a Bibliát.

Mi az olvasás? Az olvasás nem csak az elme egyik tevékenysége. Az egyházatyák az olvasás fogalmát, a lelki olvasmányt – szent könyvek és a Szentírás olvasását – sokkal tágabban értelmezik: az egész személy részvételét jelenti. E tevékenységnek az egész egyénre hatással kell lennie.

Az egyházatyák gyakorlatában az olvasás elvezet az elmélkedéshez. Sevillai Szent Izidor állítja, hogy minden fejlődés az olvasásból és elmélkedésből következik. Azokat a dolgokat, melyeket nem tudunk, az olvasáson keresztül megtanuljuk, és a megtanult dolgokat az elmélkedés által őrizzük meg.

Ezt az összefüggést fejezi ki a „kérődzés” metaforája, ami azt a képességet jelenti, hogy megrágnuk és újarágnuk, megemésztjük a szöveget, visszatérünk hozzá, újra és újra elolvassuk. Nagy Szent Gergely szerint az olvasás során a szentírási mondatok legzöldebb fűvét kapjuk, és a tanulmányozás során kérődzünk és rágódunk rajta. Amikor meghívást kapunk a Biblia olvasására, idézzük emlékezetünkbe ezt a tágabb értelmezést.

Az olvasásnak el kell vezetnie bennünket az Isten Igéjén való elmélkedéshez és meditáláshoz, így az Isteni Ige táplálni fogja életünket. (Részlet a *Párbeszédben az Igével* című SVD-dokumentumból. Róma, 2007.)

Biblia kvíz

Hol található a következő bibliai idézet?

„Íme, az ajtónál állok és zörgetek.

Ha valaki meghallja szavamat és kinyitja nekem az ajtót, bemegyek hozzá, velem étkezem, és ő énvelem.”

Megfejtés határidő: január 31.

Jutalom: Gyermekbiblia

Küldd el a választ a következő címre:

Verbita Bibliai Koordinátor, Názáret Missziósház,

1223 Bajcsy Zsilinszky út 3–5.

Csatlakozz hozzánk a facebook-on:

Tápláló Isteni Ige csoport!

Kis nyáj nagy hatással

7

Nemrég arról beszélgettünk *Pio Estepa* verbita atyával, a generális missziós titkárral, hogyan tudunk tanúságot tenni Jézus Krisztusról a mai világban, hiszen már elmúlt az az időszak, amikor az egyház nagy társadalmi intézményként működött. Európában évről évre egyre kevesebb a keresztény ember. Pio atya szerint vissza kell térnünk ősi keresztény állapotunkba,

amikor a keresztény közösség kis nyájként élt, de nagy hatással volt a társadalomra.

A ferences Mária misszionárius (FMM) *Mary* nővér által tavaly megismertem a budapesti koreai katolikus közösséget. Azóta, havonta néhányszor együtt ünneplem velük a szentmisét. Élő közösség az övék, hiszen annak ellenére, hogy kevesen vannak a fővárosban, mégis nagyon igyekeznek, hogy minden héten legyen miséjük, és ezen kívül is még sok mindent tesznek a hitbeli gyarapodás és a közösség építése érdekében. Az asszonyok minden héten bibliaóra gyűlnek össze, és rózsafüzért imádkoznak. Havonta egyszer vállalnak önkéntes munkát az FMM nővéreknél, akikkel már régóta kapcsolatban vannak. A gyerekeknek is tartanak hittanórát, bár ők is nagyon elfoglaltak: egész héten járnak a nemzetközi iskolába, szombaton külön koreai órájuk van, mégis lelkesen vesznek részt a hittanon.

Vajon honnan származik ez a buzgóság és erős hit? Tekintsünk vissza és gondoljunk bele, hogyan is került a hit koreai földre. A koreai egyház az egyik ritka példa az egyháztörténelemben, ott a hitelesítés nem a misszionáriusok, hanem a helybeli laikusok által történt. Három laikus, akiket úgy neveznek, hogy a három koreai apostol, *Peter Yi Seung-hun*, *John Baptist Yi Byeok* és *Francis Xavier Kwon Il-sin*, még a XVIII. század végen kezdte meg a hit terjesztését Korea földjén. Egy 2009-es statisztika szerint több mint ötmillió katolikus van Dél-Koreában, vagyis a teljes népesség egytizede. A koreai egyház ma is a leggyorsabban növekedő helyi egyházak közé tartozik.

A budapesti koreai katolikus közösség élő példa arra, hogy a kereszténység esetében valójában nem a mennyiség, hanem a minőség a lényeg. Ha tudunk élő közösségeket építeni, akkor nem kell aggódnunk, hogy egyre kevesebben vannak a keresztények Európában.

Magung Fransis SVD

A keresztények

„Egy sokrétű társadalomban, amelyet a fokozódó magány és a közömbösség jellemez, a keresztényeknek meg kell tanulniuk a remény jeleit felmutatni és világszerte testvérekké válni.”
(XVI. Benedek pápa levele a missziós világnapjára, 2010.)

Immáron kilencedik alkalommal került megrendezésre a Világmisszió Országos Ünnepe a verbiták és a Pápai Missziós Művek közös szervezésében október 9-én a budai ciszterci Szent Imre Gimnáziumban és -templomban.

Legyünk a remény jelei a mai világban – ezt kérte a Szent-
atyja a misszió világnapjára írt levelében.

A Világmisszió Országos Ünnepe volt a missziós világ-
nap előkészítője, amelyre idén október 24-én került sor.
Ezzel az ünneppel szeretnénk volna a hazai keresztények fi-
gyelmét felhívni arra, hogy krisztusi küldetésünk az egész
világra szól, s hogy ezeréves magyar egyházunk felelős más
népek evangelizálásáért is. Erről a kötelességünkről nem
szabad megfeledkeznünk. Ez a felelősség teszi erősebbé
egyházunkat.

A verbiták, a missziós nővérek, a missziós imaközössé-
gek, az ifjúsági világmissziósok, a Pápai Missziós Művek
tagjai s mindazok, akiknek fontos, hogy Isten Igéje elterjed-
jen az egész világon, találkoztak a Szent Imre-templomban.
Nemcsak Budapestről, hanem az egész ország területéről
érkeztek testvéreink, akik a szívükön viselik az egyház
egyetemes missziós küldetését.

Az ünnep célja az volt, hogy Isten újra lobbantsa lángra
szívünkben a vágyat, hogy Jézust hirdessük az egész vilá-

a remény jelei

gon, s odafigyeljünk a világban élő keresztény testvéreinkre, különösen azokra, akik üldözést szenvednek.

Örömünkre szolgált, hogy két vendéget is köszönhetünk körünkben. *Barsi Balázs* ferences atya előadásában kiemelte az emberi méltóságot s azt is, mennyire fontos a személyes megtérés a missziós munkában.

Bíró László püspök prédikációjában, XVI. Benedek pápa levelét idézve, a keresztényeket – elsősorban Európában – „kreatív kisebbségnek” nevezte, amelynek fontos feladata van: rajtuk keresztül egyre több ember nyissa meg szívét az Isten jelenlétére.

Nagy örömmel jöttek hozzánk Fülöp-szigeteki származású, Bécsben élő testvéreink, akik táncukkal és énekükkel tették színesebbé az ünnepet. Az ő jelenlétük is segített annak megtapasztalásában, hogy a kultúrák sokfélesége által válik igazán színessé és gazdaggá egyházunk. Csodálatos volt érezni, hogy ma is sok nép vallja Jézus Krisztust az egyetlen útnak az életében. E nap különösen is fontos volt számukra, hiszen *Lányi Béla* misszionárius testvér éppen azon a szigeten, Cebun dolgozik, ahonnan Fülöp-szigeteki rendtársaink legtöbbje származik. Beszélgetésünk során hangot adtak örömüknek, hogy Béla testvér munkáját imával és adományok gyűjtésével tudják segíteni.

A Világmisszió Országos Ünnepe ismét alkalomunk nyílt megtapasztalni, hogy az evangélium a Föld minden nemzetéhez szól. A verbita közösség is erről tanúskodik, hiszen a Názáret Misszióházban – a magyar testvéreken kívül – még hat nemzet tagjai osztják meg egymással mindennapjaikat. Az egyetemes egyház jelenléte, valamint a misszionáriusok szolgálata is erősíti a hitet hazánkban.

Már most jelezzük, hogy várunk mindenkit a jövő évi nagy találkozóra, a világmisszió 2011-es országos ünnepére, amelyet október 8-án a budai Szent Imre-plébániatemplomban tartunk.

Burbela Gergely SVD

Angola

Eredményesen befejeződött a mankók és botok gyűjtése az angolai Szent Lukács Kórháznak, amelyet a verbiták alapítottak 1995-ben. Hálaosan köszönjük az adományozóknak, hogy elhozták és felajánlották a mankókat. Ezzel sok olyan beteg tudunk segíteni, akik a háborús aknáknak miatt elveszítették lábukat.

Andrzej atya és Márta nővér nevében
Burbela Gergely svd

Általuk én is jobbá válok

*Köröm község
Borsod-Abaúj-Zemplén megye
déleleti részén fekszik,
a Sajó bal partján,
a Sajó és a Hernád összefolyásánál,
Miskolctól 30 kilométerre dél-keltre,
Budapesttől 170 kilométerre,
az egri érsekség területén.
Plébániánkhoz négy filia is tartozik,
melyeket többségükben
romák laknak.*

Három iskola is van a roma gyerekek számára, amelyekben mi végezzük a hitoktatást. A vallási nevelés során nagy hangsúlyt helyezünk hitbeli tudásuk gyarapítására, az önbizalom és az önfegyelem fejlesztésére, valamint a lelki növekedésre. Megpróbáljuk tu-

hogyan a gyerekek felnőttként a saját lábukra tudjanak majd állni, és Isten segítségével készen álljanak az életre. Mi, katolikus papok megpróbáljuk megtapasztalni köztük Isten jelenlétét, aki mindenben és mindenki-ben benne él.

Verbitaként célokom az, hogy plébániánk hívei rendszeresen olvassák Isten Igéjét, valamint hogy javuljanak életkörülményeik, fejlődjenek lelkiileg és erkölcsileg. Szeretnék bősziintől függetlenül mindenkit elvezetni a hithez.

Szeretnénk közösségi házat alapítani és tíz roma vezetőt kiképezni, akiket felkészítünk korunk legégetőbb problémáinak (alkoholizmus, kábítószer, prostitúció, rablás) kezelésére. Tánccok, énekek, bibliai témájú pantomimek segítségével igyekszünk alakítani az emberek

szociális gondolkodását.

Meglátogattam a roma telepeket, az ott élő családokat. Voltam az iskolában, ahol együtt játszottam, táncoltam a gyerekekkel, valamint új tánccokat is tanítottam nekik. Lassan sikerült beleképzelnem magam a helyzetükbe, s rájöttem, hogy nem is annyira különböznek tőlem. Tudom, hogy hozzám hasonlóan ők is Isten teremtményei. De én „jó földbe estem”, s gondoskodó, szerető családban nőhettem fel. Ők azonban „köves talajba hullottak”, olyan környezetbe, amelyből sokszor hiányzott a szeretet. A különbség csu-

pán ennyi. Mindez kiváltság és esély kérdése.

Jézus szeretettel tárta kezét a gyermekek fölé és megáldotta őket. Ezért nekünk is kötelességünk, hogy kitárjuk kezünket, s megáldjuk őket. A gyerekek nagyon fogékonyak, ezért a jó dolgok, amelyekben részesülnek, sok gyümölcsöt teremnek bennük.

Michelangelo gyönyörű szobrot látott minden kődarabban. Teréz anya Jézust látta minden emberben. Én is látok valami jót minden roma gyermekben. Ne vádoljuk őket, inkább próbáljunk megértőek lenni, és segítjük őket, akármilyenek is legyenek!

Manapság különösen nagy szükségük van a mi szerető és gyógyító érintésünkre. Úgy érzem, hogy Isten küldte nekem ezeket az embereket, hogy általam én is jobbá válhassak.

Bandanadham József SVD

datosítani bennük emberi méltóságukat, kiaknázni kreativitásukat, segíteni őket abban, hogy felelős tagjaivá válhassanak a társadalomnak. Célunk,

A körömi plébániához tartozó falvak és népességük:

Köröm	1982
Girincs	887
Kesznyéten	1931
Kiscséc	1204
Hídvégardó	544
Összesen	6548

Isteni Irgalom
az újrakezdés reménye

ADVENTI LELKIGYAKORLAT
- felnőtteknek -

2010. december 17-19.
kezdés: péntek 18⁰⁰
befejezés: vasárnap 14⁰⁰
A lelkiigyakorlatot
Borbála György SVD atya tartja

Helyszín: Szent Árpád Lelkiigyakorlati Ház (2222 Budapest, Sándor Zs. u. 3. s.)
Naplóár: 10.000 Ft
Részvételi díj: 10.000 Ft/én

Rövidebb információ: TEL.: 06 30 / 818 0200 * E-MAIL: verbita@verbita.hu
Szeretettel várunk mindenkit!

Egyek vagyunk a szeretetben

Magyarország és Kuba, Európa és Amerika között nagy különbségek vannak. Először is a távolság, amelyet nem könnyű áthidalni, másodsor pedig az emberek eltérő életmódja. Mégis van valami a szívünkben, ami közös, hiszen mindnyájan vágyunk arra, hogy békében és szeretetben élhessünk egymással.

Amikor kubaiakkal beszélgetek, mindig azt éreztetik velem, hogy én is közéjük tartozom. Érdekes az is, hogy nem a nevén szólítják az embert, hanem testvérként: „Hogy vagy, testvérem? Hogy vagy, családom?” Igen! Egy testből és egy vérből valók vagyunk, s érezzük, hogy testvérek, hogy egy család vagyunk. Mi az, ami ilyen erőssé teszi a köteléket köztünk? A szegénység? A szivar? A rum? Vagy a közös sors?

Ott, ahol szegénység van, az emberek sokkal szolidárisabban, sokkal inkább élnek testvérként, mint azokon a helyeken, ahol bőség, jólét van. Itt a gazdagságot másként kellene megfogalmazni. Nem az jelenti a gazdagságot, amit a raktárakban vagy a bankokban felhalmozunk, hanem az, amit a szívünkben adunk másoknak, amit senki sem láthat. A szeretetet jobb adni, mint kapni. A szeretet az, ami összeköt minket.

Kuba nagyon szegény ország. Ám a szegénység együttérzést is fakaszt. Az emberek napi problémái majdnem ugyanazok: a napi betevő megszerzése, betegségek... A kubaiak mégsem siránkoznak sorsuk felett, inkább nevetnek rajta. Boldogan tudnak élni még akkor is, amikor sötét felhők gyülekeznek felettük.

Kuba védőszentje *Virgen de la Caridad*, vagyis a Szeretet Nagyasszonya. Gyakran mondjuk, hogy: „*La caridad nos une!*” (Egyek vagyunk a szeretetben!) S ez így is van. Mindez nemcsak érezhető, hanem látható is az életben. Legyenek az emberek hívők, ateisták vagy kommunisták, egyek vagyunk a szeretetben, s Mária az egész kubai nép édesanyja nem csak a katolikusoké. A Kubai Szent Szűz nagyon erős!

A Kubai Szent Szűz meglátogatott minket a plébánián szeptember 11. és 17. között. Az itt működő kilenc közösség nagy szeretettel, énekelve és imádkozva fogadta a Sze-

retet Nagyasszonyát. Csodálatos volt! A nép a püspökkel együtt várta a Szűzanyát, akinek képe Santiagóból érkezett. A hely, ahol vártuk őt, egy kilométerre van a plébániától. Onnan gyalogoltunk aztán a templomba. Rengeteg ember volt. Az volt a benyomásom, hogy Mária a béke királynőjeként érkezett hozzánk, békét, vidámságot, reménységet és szeretetet hozva nekünk.

A templom felé tartva több helyen is megálltunk, s imádkoztunk különféle szándékokra. A temetőnél a halottak lelki üdvösségéért, a kórháznál a betegek testi, lelki gyógyulásáért, a telefonközpontnál saját magunkért, hogy az örömhírt mindenkihez elvihessük, a materno (várandós kismamák részére fenntar-

tott rendelő) épületénél az édesanyákért, hogy szeretettel el tudják fogadni az új életet mint Isten ajándékát. Végül pedig templomunkba fogadtuk a Szűzanyát, s elénekeltük a kubai himnuszt. Ez tényleg nagyon új dolog volt!

Hat napig volt nálunk a Kubai Szent Szűz képe. E néhány nap során vele együtt jártunk megszokott útjainkon, vele együtt mentünk hirdetni Isten Igéjét. Szeretetet és békét vittünk az embereknek, vagyis magát Krisztust. Néhány helyen megálltunk útközben, mert az emberek szerették volna őt látni, az ő közbenjárását kérve imádkozni, és szerény adományokat ajándékozni neki. Voltak köztük beteg és idős emberek is, akik türelmesen várták a Szűzanyát az út szélén.

Úgy éreztem magam, mintha húsvét lett volna. Igazi mozgó ünnep! Nagy öröm volt ez a népnek! Itt járt az Úr! Ahol a Szűzanya jár, ott az Úr Jézus is ott van. Azt az utat, amelyet azelőtt egyedül jártunk, most Urunkkal együtt tettük meg. Ez igaz, mert a Kubai Szent Szűz karján és szívében ott van Krisztus Urunk is. A Szűzanyával együtt evangelizáltunk, vele együtt vittük Krisztust a népnek, hívőknek és hitetleneknek egyaránt, hiszen az Úr mindenkinek felkínálja az üdvösséget.

Több különleges dolog is történt ezekben a napokban. A tanárok megengedték a diákoknak, hogy kimenjenek a tanteremből és megnézzék a Szűzanyát. Megálltak a buszok, s az emberek kiszálltak, hogy saját szavaikkal imádkozzanak Mária előtt. A hívők és nem hívők szépen, csendben sorba álltak, mi pedig megáldottuk őket. Egy lakótelepen háromszor is megáldottuk a diákokat. Ilyen a forradalom óta nem történt. Ám a szokatlan nem jelenti azt, hogy lehetetlen. Ezek már az idők jelei, amelyek megmutatják, hogy az emberek valódi boldogságra és szeretetre vágynak. Mindenki keresi az Istennel való kapcsolatot. Itt megjelent az Isten, eljött hozzánk és bennünk marad. Ha köztünk szeretet van, itt az Isten. Benne egyek vagyunk. *La Caridad nos une!*

Remi Putra Laka SVD

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓJA

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

DECEMBER 26. • **KARÁCSONYI SZOKÁSOK VILÁGSZERTE**

Előadók: verbita missziósok és missziós nővérek

2011. JANUÁR 30. • **TISZTA SZÍVEK MOZGALMA MAGYARORSZÁGON**

Előadók: a mozgalom tagjai

17.15 – kezdés (szentségimádás és gyónási lehetőség)

18.00 – szentmise • 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

12 Missziós nővérek lelkigyakorlata lányoknak

Éreztem, hogy hiányzik a megállás, a kiszakadás a megszokott környezetből.

Épp jókor jött tehát a nővérek által meghirdetett lelkigyakorlat a verbitáknál.

Az ifjúsági világmisziósok sokan eljöttek,

még vidékről is szép számmal érkeztek.

Aki testi–lelki feltöltődésre vágyott, az eljött. Gondoltuk, jó lehetőség csak lányok között eltölteni egy hétvégét. Ez volt az alapgondolat mindenki fejében, miközben a lelkigyakorlatos ház felé tartott. A rohanós hétköznapok után nekem is szükségem volt egy kis csendre. Valami után vá-

Akár a lelkigyakorlat mottója is lehetne, ezzel mindent elmondunk, hogy mit éreztünk.

Huszonkét lány vett részt a hétvégén, 13 éves kortól 21 évesig bezárólag. A korkülönbség ellenére mindenki „egy húron pendült”. Esténként egy szobába bezsúfolva paplanok között beszélgettünk már takarodó után. Napközben vidám, játékos programok voltak, és tartalmas előadások. Mindennap misénk volt ebéd előtt, ami olyan volt, mintha kis családban ünnepeltünk volna. Az egyik ima alkalmával volt egy fa, amit a nővérek készítettek. Arra gyümölcsöket ragasztottunk, melyekre ráírta mindenki, hogy mit vár a lelkigyakorlattól: csend, béke, barátok stb. Ez a hétvége elején volt. A záráskor úgy láttam, mindenki megkapta,

gyakoztunk – vagy inkább Valaki után. A lelkigyakorlat szebbnél szebb imákkal volt teletűzdelve. A nővérek kreatív módszereket alkalmaztak, hogy teljes mértékben belevonjanak minket az imába, segítsék az elmélyülésünket, és megmozgassanak bennünk valamit ott, mélyen. Ez jobban sikerült, mint gondoltuk. Gyertyafény, éneklés, öröm, csend és béke jellemezte a reggeli és esti imákat. A meghitt hangulatba egyszer csak beúszott egy-egy halk ének, mely megnyitotta a szívüket. „Szívem telve van veled, Drága Jézus...” – csendült fel a missziós táborokból jól ismert ének.

amit felirt a gyümölcsére. Felhőtlen arcok jöttek velem szembe a folyosón, nagy ölelések közepette váltak el a résztvevők.

A lelkigyakorlat nemcsak hogy baráti közösséget adott nekünk, hanem részesültünk abban, amit kerestünk, és találkozhattunk Istennel. A kápolnában csendben beszélgettünk vele.

Nehéz volt elválni egymástól, és megbeszéltük, hogy az adventi virrasztáson találkozunk.

Kiss Kinga (IVM vezető)

Aki a csodát természetesnek tekintette

*Halálának első évfordulóján,
október 28-án a fatimai Szűzanya
fáradhatatlan apostolára,*

*Kondor Lajos atyára emlékeztek Soroksáron
és a Szent István-bazilikában.*

A verbita szerzetes 1928-ban született Csikvándon. 1946-ban Kőszegen lépett be az Isteni Ige Társaságába. Bonnban tanult teológiát, itt szentelték pappá 1953-ban. 1954-ben rendje Portugáliába küldte, ahol szemináriumi tanár volt. 1961-től a még gyermekkorukban elhunyt fatimai pástorgyermekek, *Ferenc* és *Jácinta* boldoggáavatási perének posztulátora lett. 1978-ban találkozott II. János Pál pápával, hogy hivatalosan is megkezdődhessen a boldoggáavatási eljárás. *Meisner* bíboros, kölni érsek segítségével elérte, hogy II. János Pál pápa 2000-ben Fatimában avassa boldoggá a két pástorgyermeket.

Kondor atya életcélja a fatimai üzenet terjesztése volt. Nagy szerepe volt az ottani Magyar Keresztút felépítésében, amely az 1956-ban külföldre menekült magyarok kezdeményezésére és adományából jött létre. A szerzetes mindig szeretettel fogadta a Fatimába érkező magyar zarándo-

kokat, gyakran mondott szentmisét nekik. Sokak féltve őrzött kincse a rózsafüzér, amelyet Lajos atyától kaptak. Kondor atya rábízta saját életet a Szűzanyára, és megtett mindent, hogy tisztelete terjedjen a világon és Magyarországon is.

A soroksári Fatimai Szűzanya templomának építését Kondor atya szorgalmazta és támogatta. Ennek előzménye volt, hogy *Novák László* atya, aki a háború alatt hadifogságban volt, szabaddulása után megígérte, hogy a Szűz Mária-tiszteletet terjeszteni fogja Magyarországon. Így az isteni gondviselés összehozta őt Kondor Lajos atyával.

Az ötvenes évek végén Lajos atya ajánlotta saját Szűz Mária-szobrát *Novák József*nek, melyet azonban a hatóság már a postán „letartóztatott”. Később sikerült kiszabadítani, és Soroksáron helyezték el egy kis kápolnában, a mostani templom közelében. Sok ima és áldozat gyümölcseként negyven évvel később, 2002-ben felszentelte *Paskai László* bíboros a Fatimai Szűzanya templomát, 2003-ban Kondor atya pedig megáldotta a hat és fél méteres Mária-szobrot, melyet a templom tetején helyeztek el. A soroksári templomot Lajos atya a Fatimai Szűz Mária közép-európai kegyhelyének nevezte.

2004 márciusában a Szükséget Szenvedő Egyház nevű szervezet kitüntetés adományozott neki abból az alkalomból, hogy ötven éve élt és dolgozott papként Portugáliában. 2006-ban a portugál köztársasági elnök a portugál Köztársasági Lovagrend parancsnoki rangjával tüntette ki. Ugyanabban az évben, a magyar nemzeti zarándoklat alkalmával Magyarország lisszaboni nagykövete adta át Kondor Lajosnak a Magyar Köztársasági Erdemrend Tiszti Keresztjét.

A világszerte ismert magyar verbita 2009. október 28-án Portugáliában hunyt el, a fatimai temetőben helyezték örök nyugalomra. Kondor atya halálának évfordulóján, a Szent István-bazilikában a szentmisét *Snell György* plébános celebrálta, az ünnepi szentbeszédet *Márfi Gyula* veszprémi érsek mondta.

Legyünk hálásak Lajos atya életéért, örüljünk, hogy egy magyar verbita oly sok éven át fontos feladatot teljesíthetett a világ egyik legnagyobb kegyhelyén. Ő Isten jelenlétében élt és a csodákat természetesnek tekintette – mondta *Király Attila*, a soroksári templom jelenlegi plébánosa Lajos atyáról.

Burbela Gergely SVD

**ADÓJA MÁSODIK 1%-ÁVAL
A VERBITA RENDET TÁMOGATHATJA
AZ OLAJFAHAJTÁS ALAPÍTVÁNYON KERESZTÜL!**

Az alapítvány adószáma: 18896390-1-18

Bankszámlaszám:

11100805-18896390-10000001 (CibBank)

14 Jó ide tartozni

*Két évvel ezelőtt
gimnáziumi osztálytársam csatlakozott
egy frissen alakult közösséghez,
gyakran beszélt róla az osztályban,
s hívott engem is, hogy menjek el vele.*

*Nehezen szántam rá magam, hiszen akkor még magát
az Isteni Ige Társaságát sem ismertem.*

Az utolsó osztály lelkigyakorlatunkat a verbiták tartották a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, és ezalatt a pár nap alatt olyan mély lelki élményt adtak, hogy nem volt többé kérdés, a következő hónapvégi vasárnapon újra eljövök ide, immáron ebbe az ifjúsági közösségbe, az IVM-be.

Eleinte még kicsit idegennek éreztem magam, de a már a régi tagok szeretettel és nyitottsággal fogadtak, így nem tartott sokáig a beilleszkedés. Minden találkozásnak volt egy fő témája. Az ezzel kapcsolatos gondolatainkat vagy az egyik kispappal vagy atyával elmélkedtünk végig, vagy pedig egymással osztottuk meg. Ezen felül szolgálatot adtunk a miséken, rengeteg közösségi játék, illetve kirándulások tarkították az éves programot. Mialatt velük és a verbitákkal ismerkedtem, sok minden megváltozott az életemben. Jött az érettségi, a pályaválasztás, majd bekerültem az egyetemre, ahol teljesen más közeg vett körül, elsősorban nem a közös hit kapcsolt össze velük. Rossz szavam nem lehet rájuk, mert amikor kiderült, hogy keresztény vagyok, és igen is vallom, hogy van Isten és van teremtés, de emellett ugyanúgy tanulok az evolúcióról, sőt kifejezetten érdekel, nem támadták a meggyőződésem, sokkal inkább az iránt érdeklődtek, hogyan viszonyulok egyes kérdésekhez.

Sokuk története arról szólt, hogy nem állt mellettük olyan személy vagy közösség, akik elvezették volna őket Istenhez vagy válaszoltak volna a kérdéseikre, és ezért inkább a tudományos felfogáshoz fordultak, mert ott úgy érezték, valóban megtalálták, amit kerestek.

Míg velük beszélgettem, egyre többször adtam hálát, hogy a szüleim katolikus szellemű nevelése során egyszer sem éreztem kényszernek a vallást, sőt az ő példájuk ösztönzött arra, hogy bér málkozzam, és mind a mai napig, ha tehetjük, együtt megyünk el a szentmisére.

Ezek után az IVM számomra összekötő kapocs volt azzal az értékszemléletű légkörrel, ami eddig körülvevett. Velük a hit kérdéseiről beszélhetek, főként a lelki hétvégék jelentenek sokat nekem. Az iskolában pedig a tudományos gondolkodást és a természet megértését ismerhetem meg.

Az IVM-es tagságomban volt egy fordulópont, az egyéves születésnapunkon, mert akkoriban derült ki, mikor lesz a nyári tábor, amin sajnos sokan nem tudtunk részt venni. Elhatároztuk, hogy szervezünk egy afféle póttábort, hogy ne csak évközben, hanem nyáron is együtt tudjunk lenni. A szervezés során rájöttem, mennyire kevésbé ismerem azokat az embereket, akikkel immáron egy éve egy közösségbe járok, hogy nemcsak a hitünk köt össze minket, hanem általa számos kérdésről hasonlóképp gondolkodunk. A közös hétvége arra is jó volt, hogy számtalan frissítési, újítási ötletet gondoljunk ki. Így az idei évben az összejöveteleken a nyolc boldogságról elmélkedünk, több helyütt szerepelünk. Missziós feladatokat is ellátunk, többek közt az október 9-i missziós ünnep szervezésében segédkeztünk, és pantomim előadással készülünk a pécsi missziós hétvégére, valamint a körömi plébánia gyerekeihez szeretnénk eljutni.

Számomra az IVM immáron nemcsak egy havi program, hanem erőforrás a hétköznapi nehézségeihez. Itt olyan embereket mondhatok barátainknak, akiknek gyakran egy-egy szavuk vagy segítségük mindennél többet ér. Jó tudni, hogy ilyen emberek között élhetem meg a hitem.

Mindenkinek ajánlani tudom az IVM-et, aki közösséget keres, vagy számtalan kérdése merült fel az életben a fiatalságával, a hitével kapcsolatban, és szeretné ezt kortársaival megosztani. Nem kell félni attól, hogy nincs ismerősöd köztünk, hisz annak idején én is „idegenként” jöttem ide, és most már lassan második családomként tekintek a verbitákra. „*Ne tartozzatok senkinek semmivel, csak kölcsönös szeretettel, mert aki felebarátját szereti, teljesíti a törvényt*” (Róm 13,8).

Agh Nóra

HIVATÁSOM A MISSZIÓ

„A misszió nem áldozat, hanem kiváltság” (Szent József Freinademetz)

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszióknak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember **misszionárius** saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles életpélda a meggyőző a mai kor embere számára.

Egyesek azonban külön **szerzetesi-misszionáriusi** hivatást kapnak, és küldetésüket városuk, hazájuk, kontinensük határain túl is meg szeretnék osztani másokkal.

A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaiként dolgoznak együtt Óceánia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániáján, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy **Krisztus örömhírét** minden ember megismerje.

Ha úgy érzed, hogy missziós hivatásod van, ha **misszionárius** akarsz lenni, ismerd meg a verbiták közösségét!

Szívesen válaszolok kérdéseidre: **ELIAS OHOILEDWARIN SVD** – Szent Imre Missziósház, 9730 Kőszeg, Park u.1 • e-mail: hivatas@verbita.hu

A nyelv nem a legfőbb kommunikációs lehetőség

Kegyelemnek tartom, hogy együtt ünnepelhettem az ausztrálokkal *Mary MacKillop* szentté avatását október 17-én. A Szent József Nővérei rend alapítója Istenbe vetett bi-

Az iskolában, ahol tanulom a nyelvet itt, Melbourne-ben, rengetegen vagyunk, csak az osztályomban kilenc különböző nemzet képviselteti magát. Mégis, egy pillanatra sem éreztem, hogy ezer kilométerek választanak el minket. A nyitottságunk a másik kultúrája iránt megteremtette azt a légkört, melyben mostanra baráti szálak fűznek össze minket (legyünk akár muszlimok, budhisták vagy keresztények).

János testvér barátaival

zalmáról tett tanúságot életével. Örülök, hogy a papok prédikációikba beleszövik Szent Mary életének egy-egy mozzanatát, ezzel is bátorítva a híveket Krisztus követésére, nekem pedig lehetőséget adva a bepillantásra az alapító anya példaértékű tetteibe.

Egy ilyen multikulturális társadalomban, mint Ausztrália, nagy szükség van előttünk járókra, akik megmutatják, hogy a nyelv nem a legfőbb kommunikációs lehetőség. Ha a szívünkben nem vagyunk egymásért, akkor bármilyen közös nyelvet beszélhetünk, a találkozás nem fog megvalósulni.

Ha van kultúrák közötti párbeszéd, akkor azt nekünk kell elkezdenünk, a magunk életében. Ez persze nem jelenti azt, hogy nem hibázunk vagy nem bántunk meg esetleg másokat, de ha nem merünk belemenni ebbe a csodálatos kalandba, mert féltjük magunkat, akkor nem leszünk ugyan kevesebbek, de nem is gazdagodunk. Krisztus azzal, hogy emberré lett, megmutatta nekünk, milyen nagy kincs embernek lenni. Mindenki hordozza az emberség nagy ajándékát, melyet Istentől kaptunk. Krisztus minden ember számára megtestesült.

Ezúton szeretnék missziós barátainknak áldott és békés karácsonyt kívánni Ausztráliából. Köszönöm támogató imádságukat.

Hajdu János SVD

VERBITA BARÁTI KÖR Új lehetőség

Hívjuk a testvéreket a **Verbita Baráti Körbe!** Olyan **közösség** vagyunk, melynek tagjai – bár nem feltétlenül ismerik egymást, mégis – együtt imádkoznak nap mint nap a misszióért.

Felvételi díj nincs. Kérjük a jelentkezőket, hogy adják meg nevüket, születési idejüket és születési helyüket, valamint postacímüket.

Missziós Titkárság,

9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-30/418-9196 • verbita@verbita.hu

Megküldjük a felvételi igazolást az ajánlott, misszióért végzendő rövid napi imádságokkal együtt. Ugyancsak küldjük a *Világposta* című missziós újságunkat negyedévenként.

Halász Lajos atya minden hónap 15-én **szentmisét ajánl fel a Verbita Baráti Kör tagjaiért és azok szándékaira.**

Ismét úton a Vándor Madonna

Az indonéz népviseletbe öltözött szép és szerény szobor már több mint három éve járja hazánkat. Szűz Mária jelenlétét és Isten dicsőségét számos ember már megtapasztalta, akik a Vándor Madonna előtt imádkoztak.

A missziós imaközösségek szokták a szobrot vendégül látni saját plébániájukon és

családjaiknál. Az ország különböző részein sokan befogadták már Szűz Mária szobrát, és akik jelenlétében imádkoztak, beszélgettek, megtapasztalták, hogy ahol a Szűzanya, ott Jézus Krisztus is jelen van.

Az országos missziós ünnepen, október 9-én *Bíró László* püspök a kaposmérői közösség vezetője, *Fehér*

Nándorné kezébe adta a Vándor Madonnát, hogy elvigye falujukban azokhoz, akik szomjúhozak a szeretetre és megbocsátásra, akik vágnak Istenre. A kaposmérői családnál december 12-éig időzik a szobor, aztán a következő imaközösséggel folytatja vándorlását.

B. G.

